

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 27-09-15

Col·lecta:	130,54
Caixetes ciris	62,57
Caixetes:	24,39
Caixetes Càritas:	26,30
Menjador	65,00

Lectures del 11 d'octubre

Diumenge 28 de durant l'any

1ª lec, Sv. 7, 7-1 Salm 89, 12-17

3ª lec. He. 4, 12-13 4^a Mc. 10, 17-30

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Manuela Rodríguez Benítez, de 99 anys.

CASTANYET

L'equip que cuida de la casa de Castanyet, després de la parada de l'estiu, aquesta setmana ha tornat a començar a anar-hi cada dijous a fer manteniment.

La casa, quasi bé la totalitat dels caps de setmana de durant l'any, és utilitzada per grups per fer-hi les seves estades.

Dimarts vinent dia 6, a les 9 del vespre hi ha reunió de la junta de la casa.

GRUPS DE REFLEXIÓ-CATEQUESI

Aquesta setmana han començat els grups de Reflexió Cristiana -Catequesi, cada quinze dies els dissabtes. Cada 1er. i 3er. dissabte de mes estem convocats a 2/4 de 7 de la tarda, en un dels grups que hi ha per reflexionar i endinsar-nos dins el missatge de l'evangeli i conèixer més el que mou Jesús a predicar i convidar al Regne de Déu.

C.E. ANEM A CAMINAR

El Centre excursionista està preparant l'assemblea anyal que toca fer ara el 18 d'octubre. En aquesta assemblea es renovaran els càrrecs de la Junta i es programaran totes les sortides de l'any vinent 2016.

CÀRITAS

Crisi refugiats

Càritas Poblenuu aquesta setmana s'haurà reunit per parlar exclusivament de com actuar en el cas dels refugiats.

De moment, ens han posat una crida que qui vulgui col·laborar en diners per l'actuació que fan les Càritas sobre el terreny amb les càritas dels llocs on estan rebent els refugiats, hi han uns numeros de compte per poder ingressar diners.

Els donatius es poden fer indicant: «refugiats» a: ES38 1491 0001 26 2073033124 (Triodos Bank), i ES29 2100 000257 0201445404 (La Caixa).

Assistència menjador

Els àpats que s'han servit durant el mes de setembre han estat de 921 entre dinar i sopar.

Classes de català

Ja han començat els cursos de les classes de català. Qui vulgui apuntar-s'hi ha de venir a fer la inscripció els dijous de 5-7 de la tarda.

AULA INFORMÀTICA

Començaran les inscripcions per apuntar-se a les classes d'informàtica que es fan a la parròquia. Les inscripcions seran els dissabtes de 5-6 tarda.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuu

04 d'octubre del 2015 Núm. 608

Diumenge XXVII de durant l'any B.

L'Església no pot tancar les portes a ningú

Les lectures d'avui, tant la primera com l'Evangeli, són d'aquelles en que és delicat intentar traslladar la literalitat del que expressen, especialment si les volem contextualitzar als temps actuals. Els vincles entre home i dona, les relacions de gènere o, especialment, les conseqüències que es desprenen del sagrament del matrimoni són qüestions en les quals, l'Església, ha tingut posicionaments prou coneguts al llarg de la història. De vegades, l'afany per fer complir la doctrina en preceptes amb una acusada dimensió moral i, la manca de consciència davant de canvis socials, ha conduït, en certs moments, al que pot ser percebut com una manca d'humanitat; a prendre, fins i tot, una posició de jutge sever poc amatent a circumstàncies personals que són difícils i que demanen respecte i comprensió.

Per tot plegat, resulten especialment adients, en aquesta conjuntura, els pronunciaments que ha fet el papa Francesc durant els darrers mesos. Referint-se, justament, a casos de divorciats que senten pròxims els valors de l'Evangeli, ha afirmat que "*l'Església no pot tancar les portes a ningú [...] És necessària una acollida fraterna i atenta, en amor i en veritat.*" Malgrat que a molts pot haver causat una certa sorpresa aquestes afirmacions, més encara per qui ho diu, realment, són gaire diferents d'allò que manifesta i demana Jesús en molts dels seus passatges? També a nosaltres ens han d'ajudar a reflexionar i a no caure en el parany de fer valoracions precipitades dels altres, que es recolzen en el desconeixement, en els prejudicis o, fins i tot, en idees massa immòbils i que precisen d'una necessària posada al dia.

FULL INFORMATIU

DP

Lectura del llibre del Gènesi Gn 2, 18-24

El Senyor-Déu digué: “No seria bo que l’home estigués sol. Li faré qui l’ajudi i l’acompanyi”. El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l’home, a vuere quin nom el donaria: el nom que l’home donaca a cada un dels animals, era el seu noms, però no en troba cap capaç de fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l’home en un son profund; li prengué una de les costelles i omplí de carn el buit deixat. Després en va fer-nela dona, i la presentà a l’home. L’home digué: “Aquesta sí que os dels meus ossos i carn de la meva carn. El seu nom serà l’esposa, perquè ha estat presa de l’espòs”. Per això l’home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, mi, des d’aquell moment, els dos formen una sola família.

Salm responsorial 127, 1-6

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d’olivera / al voltant de la taula.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts. / Que el senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure / prosperar Jerusalem.

Que puguis veure els fills dels teus fills. / Pau a Israel!

Lectura de la carta als cristians hebreus. He 2, 9-11

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat per un moment per sota dels àngels, però, ara, després de la passió i mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi; perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la seva glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació, fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s’avergonyeix d’anomenar-los germans.

Lectura de l’evangeli segons sant Marv. Mc. 10, 2-16.

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es pot divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: “Què us va ordenar Moisès?”. Li respongueren: “Moisès permet de donar a l’esposa un document de divorci i de separar-se”. Jesús els digué: “Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l’home i la dona. Per això deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa i els dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l’home no ho pot separar”. Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els diu: “Aquell que es divorcia de la seva dona i es

casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri”.

Salmo responsorial: 127 1-6

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa.

Ésta es la bendición del hombre, / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida.

Que veas a los hijos de tus hijos. / ¡Paz a Israel!

El papa va a missa

Un dia del mes d’agost d’enguany, segons comenta Ciro Benedettini, portaveu del Vaticà, el papa Francesc es va presentar de bon matí a la basílica de Sant Pere, sense escolta ni previ avís, i es va asseure entre els fidels que assistien a missa a l’altar de Sant Pius X. La missa la celebrava un sacerdot «de base». A l’hora de la comunió el Papa es va posar a la fila i va rebre la comunió amb els altres fidels.

Aquest Papa no para de fer gestos senzills amb càrrega de profunditat.

Sempre es considera que els jerarques catòlics quan assisteixen a una celebració «l’han de presidir», o bé s’han d’asseure en algun setial elevat i distingit. Doncs també això s’ha acabat. Poden seure entre els fidels i fer cua per a anar a rebre la comunió. Molts capellans ja ho fèiem escadusserament quan ens quedàvem sense presidir cap celebració, però se’ns mirava una mica amb recel perquè «no estàvem al lloc que ens tocava». Ara resulta que ni el Papa no es posa «al lloc que li toca». Això és el món capgirat, o sigui girat cap a l’Evangeli.

Ara els bisbes que tenen l’obsessió de presidir ja la poden anar perdent tranquil·lament, sense la sensació de fer res mal fet, i poden fer com Jesús, que, sent Mestre i Senyor, rentava els peus als deixebles, i no ho feia de broma (Jo 13,14). Trobo genial que el papa «vagi a missa» i faci cua per a combregar. Ha dignificat (si es pot dir així) aquesta gest senzill i pietós que tants milions de cristians fem tan sovint i que es converteix en un «gest papal». Ara, quan anem a combregar, haurem de vigilar perquè davant o darrere potser ens hi trobarem el bisbe o algun cardenal.

Trobo que la cosa té molta gràcia, la de recordar-nos que davant de Déu tots som iguals, i que a missa tots hi fem el mateix: celebrar la memòria d’Aquell que, sent Mestre i Senyor, ens va convidar a ser germans.

(El Pregó, num 507, setembre 2015)